

Amb la presentació del darrer conferenciant voldria fer dos comentaris sobre aquest seminari o cicle. El primer sobre el conjunt d'intervencions fetes fins ara i el segon sobre la d'avui.

Una de les constants de totes les intervencions ha estat la gran preocupació sobre el que pugui resultar del pronunciament del Tribunal Constitucional, tant pel que fa als recursos del PP i el Defensor del Pueblo com a la resposta de l'advocat de l'Estat, que ara podem dir de manera clara que és un recurs encobert contra l'Estatut. Els dos primers per atacar la constitucionalitat d'una part substancial del text i el darrer per fer-ne una interpretació que aconseguix el mateix objectiu, deixant sense efectes jurídics els elements més essencials del reconeixement d'una veritable autonomia política. Per tal que estigui a disposició de tothom esperem en breus dies poder penjar a la nostra web els quatre principals recursos.

La història del constitucionalisme espanyol sempre s'ha fet d'esquena als drets que ens pertanyen com a poble i això s'ha reflectit en una dita popular que ací a la seu de l'acadèmia nacional de la nostra llengua és ben propi de recordar. Sempre he sentit dir a la gent gran l'expressió «m'han fet» o «et faran jurar la Constitució» com un sinònim de fer-te passar per l'adreçador. Si els mals auguris es fan realitat, aquesta dita recobrarà actualitat.

Pel que fa a la conferència d'avui, hem d'agrair una vegada més la col·laboració del doctor Badosa.

El dret català és una prova irrefutable dels drets històrics en què es fonamenta el nostre dret a l'autogovern, com correspon a tota nació.

De la importància del desenvolupament del nostre dret per a la nostra cohesió com a poble Josep Quero Morales, que va ser conseller de la Generalitat el 1936, deia:

Una de les nostres preocupacions constants ha de ser elaborar un cos de lleis, que, recollint els elements permanents de la tradició catalana, obri les institucions a les noves exigències de la consciència social del poble català. Sense esperit d'imitació, allunyats de tota subjecció estranya, deduint les normes jurídiques de l'examen de les institucions a la llum de les circumstàncies presents, els catalans tenim el deure de promulgar un nou dret civil català. Abans ens cal retrobar l'enyorada terra catalana, a fi de donar-li un parlament que sigui artífex d'aquesta noble obra.

Això ho deia des de l'exili a Amèrica el 1946.

Per comprovar el camí que encara ens queda per recórrer i saber si amb l'actual Estatut el podem fer o si caldrà cercar nous camins té la paraula el doctor Ferran Badosa.

Llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona (UB) el 1962, doctor en dret per la Universitat de Bolonya el 1964. Professor adjunt de la Facultat de Dret de la UB el 1968, d'on és catedràtic de Dret Civil des de 1978. Compta una nombrosa obra dins de la seva especialitat i, a més, és coordinador del *Manual de dret civil català*.

Josep Cruanyes i Tor  
President de la Societat Catalana d'Estudis Jurídics